Dosarul nr. 1-186/2025 1-25146667-38-1-17102025

SENTINŢĂ

În numele legii

27 februarie 2026 **or.Rezina**

Judecătoria Orhei, sediul Rezina

în componența:

Preşedintelui şedinţei, judecătorul Eugeniu Russ

Grefierilor Corina Cebotari
Natalia Catarău
Natalia Cemîrtan
Doina Condrea

cu participarea:

Procurorului Ion Bernaz

Apărătorului Tudor Banu

Părților vătămate Daniela Zlatan
Vasile Catană

în lipsa:

Inculpatului Ilie Rusu

examinând în şedinţă publică, în procedura generală, în limba română, cauza penală de învinuire a lui:

Rusu Ilie Gheorghe, născut la *****, IDNP: *****, domiciliat în or.Rezina, str. *****, studii medii, nesupus militar, celibatar, nu are la întreținere careva persoane, cetăţean al Republicii Moldova, oficial neangajat în câmpul muncii, anterior judecat prin:

-prin sentința Judecătoriei Rezina din 03.02.2016, Rusu Ilie Gheorghe a fost condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 300 unități convenționale;

- prin sentința Judecătoriei Rezina din 12.12.2016, procesul penal privind învinuirea lui Rusu Ilie de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal a fost încetat pe motivul împăcării părților;

- prin sentința Judecătoriei Orhei, Sediul Rezina din 10.06.2020, modificată prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14.06.2022, Rusu Ilie Gheorghe a fost condamnat în baza art. 190 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 550 unități convenționale; iar în baza art. 264[1] alin. (1) Cod penal a fost eliberat de răspunderea penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție;

- prin sentința Judecătoriei Orhei, Sediul Rezina din 30.12.2020, Rusu Ilie Gheorghe a fost condamnat în baza art. 264[1] alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 800 unități convenționale cu

privarea de dreptul de a conduce mijloae de transport pe un termen de 4 ani;

- prin sentința Judecătoriei Orhei, Sediul Rezina din 16.06.2022, Rusu Ilie Gheorghe a fost condamnat în baza art. 264[1] alin. (4) și art. 264[1] alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită în baza art.84 alin.(1) Cod penal, pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 1 lună cu executare în penitenciar de tip semiînchis;

- prin ordonanța procurorului în Procuratura Rezina din 24.01.2023, privind învinuirea lui Rusu Ilie de săvîrșirea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (1) și art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal a fost încetat pe motivul intervenirii legii cu privire la amnistie,

în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.264[1] alin.(5) Cod penal și art. 349 alin. (1) Cod penal

Procedura de citare legală, respectată.

Date cu referire la examinarea cauzei penale: 17.10.2025 – 27.02.2026

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate în ședința de judecată, instanța de judecată,

c o n s t a t ă:

Fapta prejudiciabilă constatată.

1.1. Rusu Ilie Gheorghe, la 16.03.2025, aproximativ la orele 09:50 min, fără a deține permis de conducere, conducea automobilul de model Toyota Land Cruiser Prado cu n/î ”*****”, deplasându-se pe str. Șciusev, or. Rezina, a încălcat cerințele prevederilor art.10 lit.2) al Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13 mai 2009, care stipulează că persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede şi la cererea lucrătorilor de poliţie, este obligată să înmâneze pentru control permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus sau actul de identitate valabil pe numele său, pentru a putea fi verificat dreptul de a conduce vehicule din categoria (subcategoria) din care face parte vehiculul condus şi cerințele prevederilor art. pct. 11 lit. j) a Regulamentului circulației rutiere, care stipulează că „Conducătorul de vehicul, înainte de plecare şi în timpul deplasării, este obligat să se supună la solicitarea agentului de circulaţie, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare”, şi cerinţele art. 33 alin. (3) lit. c) din Legea nr. 131 din 07.06.2007 privind siguranţa traficului rutier, potrivit căruia „Conducătorul de vehicul este obligat: să se supună, la solicitarea agentului de circulaţie, procedurii de testare a aerului expirat şi examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei ori consumului de droguri şi de alte substanţe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare.”, condiții care au fost ignorate de conducătorul automobilul de model Toyota Land Cruiser Prado cu n/î ”*****”, care a ignorat somațiile angajaților poliției de a stopa, ulterior stopînd automobilul său neregulamentar pe strada Șciusev, or. Rezina sistând circulația rutieră pe porțiunea respectivă de stradă, iar la scurt timp a abandonat automobilul. După care, la scurt timp fiind identificat locul aflării conducătorului automobilului de model Toyota Land Cruiser Prado cu n/î ”*****”, în urma discuțiilor angajaților poliției cu Rusu Ilie, conducătorul automobilului de model Toyota Land

Cruiser Prado , au simțit de la ultimul miros de alcool din cavitatea bucală.

Fiindu-i propus să fie supus testării alcoolscopice cu ajutorul aparatului DRAGER, conducătorul automobilul de model Toyota Land Cruiser Prado cu n/î ”*****”, Rusu Ilie a refuzat categoric trecerea testării alcoolscopice.

Astfel, Rusu Ilie Gheorghe, prin acţiunile sale intenţionate, a comis infracţiunea prevăzută de art. 264[1] alin. (5) Cod penal, adică *refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică, săvîrşite de către o persoană care nu deține permis de conducere*.

1.2. Tot el, la 16.03.2025, aproximativ în intervalul de timp 10:30 min. – 11:30 min., aflîndu-se în Inspectoratul de Poliție Rezina, situat în or. Rezina, str. Voluntarilor 1, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului stabilit de sistarea activității de serviciu a agnaților de poliție cît și schimbării caracterului ei în interesul său, pentru a împiedica documentarea pretinselor fapte ilegale de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate fiind condus la IP Rezina, pentru documentarea faptului conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate de către Rusu Ilie, ultimul a manifestat un comportament agresiv și neadecvat, intenționat a numit cu cuvinte necenzurate și a amenințat, pe ofițerul de urmărire penală a secției urmărire penală a Inspectoratului de Poliție Rezina Daniela Zlatan cît și pe subofițerul superior al Serviciului de Patrulare a Secției Securitate Publică a IP Rezina, Catană Vasile, cu moartea și cu vătămarea integrității corporale și a sănătății.

Ulterior, continuând acțiunile sale criminale îndreptate spre realizarea scopului stabilit, urmărind scopul sistării activității de serviciu a agnaților de poliție cît și schimbării caracterului ei în interesul său, pentru a împiedica documentarea pretinselor fapte sale ilegale de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate a continuat să manifeste un comportament agresiv manifestat prin amenințări cu răfuială fizică și moarte în adresa colaboratorilor IP Rezina, după care a deteriorat masa din incinta Inspectoratului de Poliție Rezina.

Astfel, Rusu Ilie Gheorghe, prin acţiunile sale intenţionate, a comis infracţiunea prevăzută de art. 349 alin. (1) Cod penal, *adică amenințarea cu moartea, cu vătămarea integrităţii corporale sau a sănătăţii, săvârşită asupra unei persoane cu funcţie de răspundere în scopul sistării activităţii ei de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care ameninţă*.

Privind procedura.

2.1. În ședință de judecată, inculpatul Rusu Ilie Gheorghe nu s-a prezentat pentru a oferi declaraţii sau a pentru a se expune privind modalitatea cercetării judecătoreşti, în pofida înştiinţărilor legale, iar apărătorul Tudor Banu şi procurorul Ion Bernaz au susţinut examinarea cauzei în procedură generală, motiv pentru care, în conformitate cu articolele 321, 351 alin. (2) pct. 5) şi 352 din Codul de procedură penală, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală, în absenţa inculpatulu, în limba română şi în şedinţă publică cu participarea apărătorului Tudor Banu.

În motivare, instanţa mai expune că prin încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 08.12.2025, s-a dispus aducerea silită a inculpatului pentru ședința de 16.12.2025, ora 14:30, însă potrivit rapoartelor angajaților de poliție a IP Rezina, s-a informat instanța că, inculpatul a fost informat să se prezinte la ședință la data de 16.12.2025, ora 10:00, mai mult cu atît aprope de ora examinării cauzei inculpatul s-a sustras de la angajații de poliție și prin urmare a fost imposibilă executarea actului judecătoresc.

Prin încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 16.12.2025, s-a dispus aducerea silită a inculpatului pentru ședința de 19.12.2025, ora 10:15, însă potrivit rapoartului angajatului de poliție a IP Rezina, s-a informat instanța că, inculpatul se ascunde în regiunea transnistreană și

anume în or.*****, iar ca urmare colaboratorii de poliție sunt în imposibilitate de a se prezenta în or.***** pentru a executa încheierea de aducere silită.

Totodată instanța de judecată reține că, pe data de 16.12.2025 inculpatul a telefona pe asistenta judecătorului, iar ultima la informat despre obligația de a se prezenta la ședința de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 19.12.2025, s-a anunțat în căutare inculpatul Rusu Ilie Gheorghe, fiind-ui aplicată măsura preventivă - arest preventiv, pe un termen de 30 (treizeci) de zile, din momentul reţinerii.

Totdată instanța de judecată reține că, de către IP Rezina au fost demarate investigațiile de căutare a inculpatului Rusu Ilie Gheorghe (dosarul de căutare nr.2025280185), în rezultatul acestora s-a stabilit că Rusu Ilie Gheorghe nu se află la domiciliu..

2.2. Prin urmare, inculpatul, chiar dacă a cunoscut despre examinarea cauzei penale de învinuire a sa, totuşi a continuat să se eschiveze de la prezentarea în instanţă, nu a informat despre motivele neprezentării şi nici despre schimbarea domiciliului, iar în aceste condiţii instanţa a constatat că Rusu Ilie Gheorghe a renunţat în mod tacit, dar vădit la exercitarea dreptului său de a apărea în faţa instanţei şi de a se apăra personal, continuând să se sustragă de la judecată şi în aceste condiţii, aplicând prevederile art. 321 alin. (6) din Codul de procedură penală, instanţa a dispus la 05.01.2026, de a continua examinarea cauzei penale în absenţa acuzatului vizat *supra*, care este anunţat în căutare.

2.3. În susținerea acestor concluzii, se prezintă a fi esențial de invocat doctrina penală și jurisprudența CEDO în acest sens, ori principiul contradictorialității privește mai multe aspecte, printre care și prezența personală a inculpatului la judecată.

În procesele penale, prezența celui trimis în judecată la dezbaterea cauzei este un element esențial al asigurării principiului contradictorialității și al unui proces echitabil, în general. Or, Curtea Europeană a decis în mod constant în jurisprudența sa, că posibilitatea pe care trebuie s-o aibă „*acuzatul*" de a lua parte la ședința de judecată decurge din obiectul și scopul ansamblului dispozițiilor art. 6 din Convenție, deoarece lit. c), d) și e) ale par. 3 ale aceluiași text recunosc „*oricărui acuzat*" dreptul „*de a se apăra el însuși*", „*de a interoga sau de a face să fie interogați martorii*", „*de a fi asistat gratuit de un interpret, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba utilizată în ședința de judecată*", toate acestea fiind de neconceput fără prezenţa sa.

Astfel, legislatorul este obligat să ia măsuri de „*descurajare*" a absențelor nejustificate. O situație specială din punct de vedere al respectării principiului contradictorialității este aceea a absenței acuzatului de la proces sau, altfel spus, posibilitatea judecării în lipsă a unui acuzat care se sustrage de la judecată, prin raportare la exigențele art. 6 din Convenție.

Spre exemplu, pe cazul *Mihaes împotriva Franţei* din 25 mai 1998, cu privire la inadmisibilitatea unui recurs în casație pentru motive legate de sustragerea voluntară a reclamantei de la judecată într-o cauză penală, fosta Comisie a considerat că aceasta nu constituie nici o limitare disproporționată a dreptului la un tribunal și nici a dreptului la un proces echitabil, deoarece, în speță, reclamanta a refuzat să fie prezentă, în persoană, în fața instanțelor de fond, ceea ce semnifică renunțarea la însuși dreptul de a participa la ședințele de judecată ale jurisdicțiilor care au pronunțat hotărârea.

În aceste condiții, Comisia a considerat că reclamanta, prin propria sa voință și în mod neechivoc, a renunțat la dreptul de a fi ascultată de tribunal și la dreptul de a se apăra în proces.

În cazul *Kattan împotriva România* din 21 ianuarie 2014, Curtea Europeană a adoptat o decizie de inadmisibilitate, cu respingerea ca vădit nefondată a plângerii privind încălcarea art. 6

CEDO, întrucât instanța și-a îndeplinit obligația pozitivă de a face demersuri pentru a asigura prezența inculpatului în instanță.

Prin urmare, Curtea a considerat că reclamantul a contribuit în mare măsură la crearea unei situații, în care în mod rezonabil, a putut prevedea consecințele comportamentului său – examinarea cauzei în lipsa sa. În ipoteza în care o persoană a avut cunoștință despre desfășurarea judecății și cu toate acestea nu s-a prezentat în fața instanțelor, este vorba despre o conduită procesuală culpabilă a persoanei.

Posibilitatea soluționării cauzei în lipsa inculpatului este recunoscută și prin Rezoluția nr. 75 (11) a Consiliului Europei privind criteriile ce trebuie respectate în cazul în care o persoană este judecată în lipsă. Astfel, în criteriul nr. 9 se statuează că persoana condamnată în lipsă ar trebui să aibă dreptul de a judeca din nou dacă dovedește faptul că absența sa de la judecata inițială este datorită unor cauze independente de voința sa și că nu a avut posibilitatea de a înștiința instanța.

În aceste circumstanțe, se reține că nici reglementările internaționale și nici cele interne nu impun admiterea unei cereri de rejudecare în cazul unei persoane condamnate în lipsă, impunându-se verificarea faptului dacă aceasta s-a sustras sau nu de la judecată. A interpreta altfel dispozițiile legale ar însemna a recompensa sustragerea de la soluționarea cauzei și a da posibilitatea condamnatului să se prevaleze de propria sa culpa, legitimând astfel un abuz de drept procesual.

În aceste condiţii, instanţa argumentează prin faptul că în faza judecării cauzei, inculpatul Rusu Ilie Gheorghe a fost notificat privind desfăşurarea şedinţelor de judecată, inclusiv până la remiterea cauzei penale pentru rejudecare în alt complet, însă acesta a continuat să se eschiveze şi a refuzat să se prezinte, fără să mai informeze instanţa despre motivele neprezentării sau despre schimbarea domiciliului său.

2.4. Din argumentele indicate *supra*, instanţa conchide că inculpatul Rusu Ilie Gheorghe, intenţionat se eschivează să se prezinte în şedinţele de judecată, or având obligaţia într-o situaţie de a se prezenta la cercetarea cazului privind învinuirea adusă acestora, iar în alt aspect, *de a informa instanţa privind schimbarea domiciliului său*, a ignorat cerinţele enunţate, care sunt prevăzute de *art. 66 alin. (5), pct. 1) din Codul de procedură penală*, potrivit căruia inculpatului este obligat să se prezinte la citarea instanţei sau ale *art. 238 alin. (3[1]) din acelaşi cod*, din care reiese că *inculpatul are obligaţia de a informa, în termen de cel mult 3 zile, instanţa de judecată despre schimbarea domiciliului*, prevederi despre care inculpatul a fost informat inclusiv anterior la faza urmăririi penale, cu ocazia înaintării învinuirii sale şi audierii, dar şi prin efectul legii, a cărei efect public se extinde şi în privinţa lui Rusu Ilie Gheorghe în lumina principiului unanim recunoscut *nemo censetur ignorare legem (care presupune că necunoaşterea sau cunoaşterea greşită a legii, nu înlătură obligaţia persoanelor de a se conforma legii)*.

Concomitent, privind intenţia inculpatului de a se eschiva, servesc şi alte circumstanţe obiective, precum atitudinea indiferentă faţă de desfăşurarea rezonabilă a judecării cauzei, nereclamarea citaţiilor de către acesta sau iniţierea investigaţiilor în vederea găsirii lui Rusu Ilie Gheorghe de către instanţă, fiind o măsură evidentă şi necesară anume în condiţiile expuse mai sus privind eschivarea, dar şi pentru asigurarea desfăşurării procesului penal cu maximă diligenţă, cu respectarea drepturilor tuturor participanţilor la proces.

Astfel, instanţa reiterează că o procedură care se desfăşoară în absenţa inculpatului nu este în sine incompatibilă cu art. 6 din Convenţie, fiind produsă o denegare de justiţie doar atunci când asupra cauzei unui individ condamnat *in absentia*, se va pronunţa o instanţă, fără ca acesta să fie audiat cu privire la temeinicia acuzaţiei în fapt şi în drept sau atunci când *nu s-a stabilit* că

acesta a renunţat la dreptul său de a se prezenta şi de a se apăra ori că *a avut intenţia de a se sustrage* de la justiţie [*Sejdovic împotriva Italiei* (MC), par. 82].

La caz, instanţa a constatat întemeiat atât faptul, cât şi intenţia certă a inculpatului atât de a se eschiva de la prezentarea în instanţă, cât şi de renunţare la participare în şedinţele de judecată, precum şi de manifestare a unui vădit dezinteres faţă de desfăşurarea procesului penal de acuzare a sa, iar în opinia instanţei, dreptul la un proces echitabil al acuzatului nu a fost astfel afectat, or Rusu Ilie Gheorghe pe tot parcursul procesului penal a fost asistată de apărător profesionist, desemnat în acest sens, în privinţa căruia nu au fost reţinute obiecţii.

Poziţia inculpatului.

3.1. Ca urmare a faptului că Rusu Ilie Gheorghe nu s-a prezentat în ședința de judecată, în conformitate cu art.368 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală, s-au dat citire declarațiilor inculpatului de la urmărirea penală.

3.2. La data de 25.04.2025, fiind audiat în calitate de învinuit Rusu Ilie a comunicat că, la 16 martie 2025, dimineață, aproximativ la orele 09-30 min, se deplasa pe strada Șciusev cu automobilul Tayota Land Cruiser cu n/î ”*****”. S-a parcat lîngă piață, din motiv că nu era loc de parcare, a parcat mașina pe marginea drumului și a plecat în piață după cumpărături. După care s-a întîlnit cu niște prieteni în piață și a servit cu ei niște bere. După ce a servit bere a plecat la prietena sa Veronica, familia nu o cunoaște care lucrează în piață. Astfel, a rugat-o pe Veronica să urce la volan în locul său pentru a lăsa mașina acasă din motiv că el servise băuturi alcoolice. Cînd au ajuns ambii lîngă mașina sa a observat că alături de mașina era o mașină de poliție. Colaboratorii de poliție i-au solicitat să fie testat alcoolscopic. Apropiindu-se de mașina sa, prietena sa Veronica a urcat la volanul automobilului, iar de el s-a apropiat un angajat a poliției care i-a solicitat să fie testat alcoolscopic pe motiv că aveau suspiciuni că a condus automobilul în stare de ebrietate, la ce a refuzat să fie testat cu aparatul drager din motiv că nu era el la volan dar era prietena sa. Din motiv că a refuzat să fie testat alcoolcopic, l-a luat forțat la inspectoratul de poliție unde i-ar a refuzat să treacă testarea alcoolscopică cu aparatul drager din motiv că cum și a menționat nu a fost la volan. Nu vroia să treacă testarea alcoolcospică din motiv că pe perioada cît a fost în piață a servit băuturi alcoolice. Băieții cu care a servit băuturi alcoolice în piață sunt Costea Blanaru și Rîmbu Sergiu. După ce a refuzat să fie testat alcoolscopic, aflîndu-se în inspectorat, între el și angajații poliției s-a iscat un conflict din motiv că el fiind speriat că i-au aplicat cătușile și l-au adus cu forța la Inspectorat. Conflictul dintre el și angajații poliției a constat în numirea cu cuvinte necenzurate a angajaților și amenințare cu răfuială fizică. Fiind în hol la intrare în Inspectorat, s-a întors și din greșeală a căzut pe o masă pe care a deteriorate însă paguba a recuperat-o. La fel a indicat că permis de conducere nu are (vol. II, f.d. 50-51);

3.3. La data de 15.05.2025, fiind audiat suplimentar în calitate de învinuit Rusu Ilie a comunicat că la 15 martie 2025, a fost ziua sa de naștere unde a consumat băuturi alcoolice. La 16 martie 2025, dimineață, aproximativ la orele 09-30 min, încă era în stare de ebrietate dar s-a urcat la volanul automobilului de model Tayota Land Cruiser cu n/î ”*****” cu care se deplasa pe strada Șciusev. Din urma sa se deplasa un echipaj de poliție care era cu girofarul și mijloacele sonore pornite. El la scurt timp a parcat mașina lîngă piață, însă din motiv că nu era loc de parcare, a parcat mașina pe marginea drumului și a plecat spre piață. Între timp a fost somat de angajat poliției Creciun Mihail care i-a comunicat să se apropie de mijlocul de transport pe motivul stopării automobilului neregulamentar. Angajatul poliției i-a comunicat să schimbe locul aflării automobilului or era parcat neregulamentar. Acest lucru el nu a dorit să- l facă din motiv că era în stare de ebrietate. Astfel, Creciun Mihail din discuție cu el a simțit miros de alcool de la

el și i-a solicitat să treacă testarea alcoolscopică cu aparatul drager însă el a refuzat să efectueze testarea alcoolică. A mai comunicat că a fost informat și de faptul că în cazul refuzului de a fi testat alcoolscopic constituie infracțiunea prevăzută de art. 264/1 alin. (3) Cod penal însă el la fel a refuzat testarea. La fel a menționat că la momentul respectiv dreptul său de a conduce mijloace de transport era suspendat prin sentința prin care a fost condamnat la fel pe conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate. După care i-a fost aplicate cătușile și a fost condus la inspectorat. După ce a refuzat să fie testat alcoolscopic, aflîndu-se în inspectorat, între el și angajații poliției s-a iscat un conflict din motiv că el fiind speriat că i-au aplicat cătușile și l-au adus cu forța la Inspectorat. Conflictul dintre el și angajații poliției a constat în numirea cu cuvinte necenzurate a angajați lor și amenințare cu răfuială fizică. Fiind în hol la intrare în Inspectorat, s-a întors și din greșeală a căzut pe o masă pe care a deteriorat-o însă paguba a recuperat-o (vol. II, f.d. 52 - 53).

4. *În pofida faptului că examinarea cauzei a avut loc fără participarea inculpatului, care intenţionat s-a eschivat de la prezentarea în şedinţele de judecată, vinovăția acestuia pentru comiterea infracţiuniilorincriminate în baza art. 264[1] alin. (5) Cod penal și art.349 alin.(1) Cod penal, se confirmă prin probele cercetate nemijlocit în şedinţa de judecată, și anume:*

Declaraţiile:

4.1. *Părți vătămate Zlatan Daniela*, prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în şedinţă de judecată a declarat că, la data de 16 martie 2025 aflându-se în calitate de ofițerul de urmărire penală în serviciu 2025. În activitățile sale a fost solicitată de Inspectoratul de Poliția pentru a se prezenta pe motiv că Rusu Ilie are un comportament agresiv plus la toate el a refuzat de a trece testul alcoolscopic. Ajungând la fața locului, a văzut că Rusu Ilie este agresiv. Rusu Ilie a încercat de vre-o două ori să fugă, prin parcare, însă colegii l-au întors. Ca rezultat când a văzut că are intenția să-l rețină pentru 72 de ore, Rusu Ilie a venit cu amenințări, adică în jur de vreo două- trei ori a fost stopat de către colegii săi de a nu intra la ea în birou. Văzând că Rusu Ilie continuă acțiunile sale au fost nevoiți să aplice cătușele. Menționează că, Rusu Ilie a început a trage de ușă și cu amenințări că dacă o să-l rețină pe 72 de ore, el o să aibă grijă de ea și anume ca sp fie eliberată din funcție, că cunoaște unde ea locuiește și să fie atentă la clădiri pe unde se deplasează și la trecerea de pietoni. Rusu Ilie văzând că ea continuă mai departe să îndeplinească acțiunile de urmărire penală și a spus în continuare că el oricum va fi reținut pentru 72 de ore, el a ieșit în holul Inspectoratului de Poliție, s-a enervat, chiar dacă erau cătușele la mână, a deteriorat masa și ușa de la intrare inspectoratului. Ajungând la spital pentru a-l transporta cu escortă, el de asemenea în față de escortă, a încercat de două ori, să o apuce și să o lovească, însă a intervenit escortă și l-a luat de la ea. După care după examinare s-a reîntors iarăși înapoi în birou, cu avocatul la audiere, el continua să o amenințe, să facă diferite cuvinte, cât și pe ea, cât și familia sa. După ce el a ieșit după 72 de ore, ea aflându-se la marketul Local, Rusu Ilie s-a apropiat de ea și i-a spus ” eu am să mă lămuresc cu tine”. A mai indicat că, la data de 16 martie 2025 ea se afla în serviciu la IP Rezina str.Voluntarilor nr.1. La IP Rezina Rusu Ilie a fost transferat de către serviciul 112 de către domnul Catană și domnul Crăciun, era și unitatea de gardă care a intervenit Donică Igor care i-a pus cătușele. De la Rusu Ilie a simțit miros de alcool și deja avea și comportament agresiv. Pe registru nr.1 a fost depus sesizare pe fapt refuz de testare pe stare de ebrietate, iar ca urmare i-a fost ei transmis spre examinare. A perceput amenințarea inculpatului ca una reală deoarece a verificat revindecarea și a văzut că el este

un pic recidiv.

4.2. *Părți vătămate Catană Vasile*, prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în şedinţă de judecată a declarat că, la data de 16 martie 2025 se afla în serviciu 112 pe sectorul 1, împreună cu colegul Donică Mihail. Serviciu de gardă le-a comunicat ca să se deplaseze la piață că au nevoie de ajutor. Însă când au ești afară ei deja se aflau la parcare Rusu Ilie cu Crăciun Mihail. Rusu Ilie dorea să plece, însă domnul Creciun Mihail nu îi permitea. În timp ce au intervenit ei, Rusu Ilie a început ai numi cu cuvinte necenzurate. După aceasta l-au adus în incinta IP Rezina și iarăși Rusu Ilie a început a îi numi necenzurat pe toți, dorea să iasă în ogradă IP Rezina. Rusu Ilie îl amenința că îi va deteriora body camera că de ce îl filmează. Ulterior a intervenit mama inculpatului, unde la fel a început a o numi cu cuvinte necenzurate. A aruncat telefonul său pe masă și l-a deteriorat. A efectuat o lovitură în masa, după care i-au fost aplicată forța fizică și i-au pus cătușele. El s-a dus în biroul ofițerului de urmărire penală și acolo a început a numi cu cuvinte necenzurate și a amenința. Menționează că, necesitatea escortări lui Rusu Ilie din parcarea IP Rezina în incinta IP Rezina era acesta se afla în stare de ebrietate la volan și nu deținea permis de conducere. Amenințarea inculpatului a perceput-o ca reală deoarece au mai fost chemări cu inculpatul și cunoaște cine e domnul Rusu Ilie. A mai indicat că, la parcarea IP Rezina i sa propus din nou să treacă testarea alcoolscopică, însă inculpatul a refuzat.

4.3. *Martorul Cojocari Mihail*, prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în şedinţă de judecată a declarat, că la data de 16 martie 2025 dimineață se afla înafara serviciului la piață din or. Rezina. A fost telefonat de către colegul de serviciu Gobjila Dumitru care a solicitat să intervină deoarece Creciun Mihail care se afla în serviciu are careva probleme cu un conducător auto. Astfel, s-a apropiat la piață la poarta și a văzut că era parcată o unitate de transport de model Toyota de culoare neagră, iar în spate era parcat mașina de serviciu a angajaților de poliție din direcția de patrulare. La fața locului era Rusu Ilie și Creciun Mihail, iar din discuție a înțeles că Rusu Ilie a condus mijlocul de transport până la piață. La care agentul i-a solicitat să oprească, el sa oprit și i s-a solicitat actele, iar Rusu Ilie a refuzat să le prezinte. În acel moment Rusu Ilie a devenit agresiv și i-a fost solicitat să urmeze la inspectorat, însă inculpatul se împotrivea. Atunci el împreună cu Rusu Ilie s-a urcat pe bancheta din spate și Creciun Mihail la volan. Menționează că mai era o persoana de gen feminin care a fost chemată de Rusu Ilie pentru ai lua automobilul de acolo și să-l ducă la inspectorat. La inspectorat Rusu Ilie a coborât din automobilul de serviciu și l-a urmat pe Creciun Mihail în inspectorat. În timp ce discuta cu Rusu Ilie a simțit de l-a ultimul un miros specific de alcool. A mai indica că Rusu Ilie la piață discuta cu cineva la telefon, iar după aceasta s-a apropiat o persoană de gen femenin. Personal a văzut cum Rusu Ilie i-a transmis acelei doamne cheiile de la automobilul său.

4.4. *Martorul Gobjila Dmitrii* prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în şedinţă de judecată a declarat, că la data de 16 martie 2025 se afla în piața din orașul Rezina și la un moment dat a auzit o gălăgie și anume un coleg de al său Creciun Mihail se certa cu Rusu Ilie. Atunci s-a apropiat și a întrebat dacă nu are nevoie de ajutor, la ce colegul i-a comunicat că aredeoarece Rusu Ilie era în stare de ebrietate făcea gălăgie. Astfel, a discutat cu Rusu Ilie până la momentul când Ilie sa urcat în automobil și a fost escortat la IP Rezina. Menționează că, în timul cînd s-a apropiat de Rusu Ilie și Mihail Creciun, lîngă ei era un automobil Toyota Land Cruiser de

culoare neagră și un automobilul de poliției cu girofarul pornit. La cel moment Rusu Ilie recunoștea că el a condus mijlocul de transport. În timp ce se afläa acolo, Rusu Ilie a sunat pe o persoană de gen feminin, care a venit și a luat automobilul.

4.5. *Martorul Creciun Mihail* prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în şedinţă de judecată a declarat, că la 16 martie 2025 a fost implicat în serviciu de 24 de ore, în calitate de ofițer al serviciului de supraveghere și accidente rutiere. În atribuțiile de serviciu era patrularea bulevardului Sciusev, să nu se formeze ambuteiaje. Văzând un automobil parcată neregulamentar s-a apropiat și a început a întocmi proces verbal. În acest timp de el s-a apropiat Rusu Ilie și i-a comunicat că dacă îi dea voie să plece cu automobilul acasă, deoarece automobilul de model Toyota Land Cruiser Prado ***** este al tatălui său. În timpul discuției cu Rusu Ilie a semțit un miros puternic de alcool și totodată fiind locuitori al orașului Rezina și îl cunoaște pe Rusu Ilie foarte bine și știe că nu deține permis de conducere, i-a spus că cel mai bine e să lase automobilul acolo unde se află, la parcare și să plece acasă pe jos, că el nu locuiește așa departe. La ce Rusu Ilie i-a reproșat că lui îi este paralel și el totuși o să facă ce are de făcut. Atunci el nu a atras atenția la cele comunicate de Rusu Ilie și s-a pornit cu automobilul de serviciu în direcția pe strada *****. La intersecția străzilor ***** cu Sciusev este loc de întoarcere au făcut manevra de întoarcere și venind înapoi spre piață. În timp ce au ajuns la locurile de parcări unde era parcat automobilul Toyota Land Cruiser a tatălui lui Rusu Ilie a văzut că automobilul nu mai este la fața locului. Atrăgând atenția a observat cum se deplasa cu două automobile mai înainte. Atunci el imediat a aprins girofarul și a pornit din urma lui cu semnalul sonor ca automobilul din fața sa să-i cedeze trecerea și să-l stopeze automobilul Toyota Land Cruiser. Un automobil a reușit să îi cedeze trecerea, însă din motivul fluxului mare de automobile, mijlocul de transport din fața sa nu avea unde să îi cedeze trecerea, totodată prin oglinda retrovizorie conducătorul la Toyota Land Cruiser a observat că girofarul și semnalul sonor e aprins, la intrarea în piață, poarta cea mare la piața din orașul Rezina a vrut să parcheze și nu a avut loc. Automobilul a fost lăsat în mijlocul drumului și de la volanul automobilului o sărit Rusu Ilie fugind în piață. Respectiv automobilul lui Rusu Ilie a blocat accesul. Pînă cînd a iești din automobil și s-a dus la automobilul care el îl urmărea ușa era deschisă, iar șoferul nu mai era. Persoanele care erau acolo i-au arătat cu degetul că șoferul s-a dus înspre direcția pieței. După asta imediat a făcut anunț telefonic la unitatea de gardă al IP Rezina și a solicitat un evacuator ca să fie evacuată mașina ca să elibereze traseul. La scurt timp sa apropiat Rusu Ilie și cu mai multe expresii, cuvinte injurioase cerându-i explicații din ce motiv el a fost oprit și din ce motive îl urmărește. În acel timp i-a propus să treacă testul Drager, al ce Rusu Ilie a refuzat categoric. Prin preajma pieței era formată grupă mixtă din colaboratorii de poliție Cojocari Mihail și Gobjilă Dumitrii care patrulau piața și au văzut că el a intrat în conflict cu domnul Rusu Ilie, s-au apropiat și împreună prin metoda convingerii totuși l-au reușit să îl urce în mașina de poliție și să-l ducă la IP Rezina. La fel la IP Rezina o dată ce a fost dus în incinta inspectoratului el a plecat să documentez cazul. Aflându-se în incinta Unității de Gardă în timpul documentării în holul IP Rezina Rusu Ilie se auzea cu discuții la tonuri înalte și tot felul de înjurături în adresa colaboratorilor. La un moment dat a auzit o bubuitură și ieșind repede din Unitatea de Gardă a văzut că Rusu Ilie era jos la pământ și o masă era deteriorată. Colegii care erau acolo la fața locului i-au pus cătușele, el la scurt timp sa liniștit a devenit puțin mai adecvat. La fața locului era prezentă și mama lui. Menționează că, la parcarea IP Rezina i s-a mai propus lui Rusu Ilie să treacă testarea alcoolscopică era și echipajul 112 care prin intermediul body

camera a filmat toată întâmplarea cum sa propus lui Rusu Ilie să treacă testarea alcoolscopică în piață la parcare la IP Rezina și de vre-o două ori în incinta IP Rezina. A mai indicat că la piață a mai venit o domnișoară care era o cunoscută a lui Rusu Ilie și a vrut să i-a automobilul, însă el nu i-a permis deoarece că nu are tangență cu cazul dat.

4.6. *Martorul Donica Mihail* prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în şedinţă de judecată a declarat, că la data de 16 martie 2025 el era la IP Rezina, iar cetățeanul Rusu Ilie a fost transportat la IP Rezina din motiv că era în stare de ebrietate la volanul automobilului. În incinta IP Rezina inculpatul a venit în stare de ebrietate, manifesta un comportament neadecvat față de colegii săi. El a deteriorat masa și ușa de la intrare, iar ca urmare i-a fost aplicată forța fizică și mijloacele speciale pe câteva minute până a se calma spiritele. A auzit că inculpatul a refuzat să treacă testarea alcoolscopică cu aparatul Drager. A văzut cu Rusu Ilie i-a numit pe Catană Vasile și pe Zlatan Daniela cu cuvinte necenzurate și îi amenința că nu vor mai lucra la IP Rezina.

4.7. *Martorul Minciula Veronica* prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în şedinţă de judecată a declarat, că data și ora nu o ține minte, dar era după data de 15 martie cînd a fost ziua lui Ilie Rusu, deoarece ultimul și-a sărbătorit ziua lui cu prietenii la bazin în or.Rezina. În ziua aceia Rusu Ilie a rugat-o să i-a automobilul lui și să îi duc tot ce a pregătit el și după asta să ducă mașina înapoi în oraș. El a rămas acolo cu prietenii lui. Mașina a lăsat-o pe strada Sciusev unde este schimbul valutar. După care a venit un prieten de al lui Ilie și a luat mașina. A doua zi după ziua lui Ilie Rusu, era dimineață înainte de a se duce la muncă, a fost telefonată de Rusu Ilie cu solicitarea ca să se ducă iar să i-a mașina. Astfel ea s-a dus a luat automobilul, după care s-a întîlnit cu Ilie Rusu și au plecat la o brutărie, după care a adus automobil și l-a parcat în fața oficiului său pe str.Sciusev. Ulterior peste câteva ore Rusu Ilie a venit la ea la oficiu și i-a cerut cheiele de l-a automobil, însă ea nu i le-a dat. Ea am rămas la oficiu, dar Rusu Ile a plecat. Peste 20-30 de minute Rusu Ilie a telefonat-o și i-a zis că trebuie iar să mute automobilul deoarece el l-a parcat mai înainte pe strada Sciusev lângă piață. Ea a plecat la fața locului unde erau mai mulți oameni, inclusiv și colaboratori de poliție. Menționează că nu ea a luat automobilul din fața oficiului său și l-a dus în fața pieței și nici nu cunoaște cine ar putea să o facă. Menționează că, Rusu Ilie avea doua pereche de chei de la mașină. Menționează că Rusu Ilie vorbea cu colaboratorii de poliție cu voce ridicată, însă din motiv că nu cunoaște limba romînă, nu a înțeles despre ce merge vorba.

4.8. *Martorul Grițco Ruslan*, prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în şedinţă de judecată a declarat, că la data de 16 martie 2025 a fost implicat în serviciu, în calitate de serviciu la IP Rezina în comun cu subofițer superior Donica Igor, era de dimineață, ora nu o ține minte, a un primit apel telefonic de la comisar Creciun Mihail precum că în or.Rezina str.A. Șciusev în preajma pieței o unitate de transport de model Toyota a blocat accesul. În scurt timp a parvenit încă un apel telefonic de la Creciun Mihail, unde le-a comunicat că la volan s-a dovedit a fi Rusu Ilie care a abandonat unitatea de transport și s-a deplasat în piață. Peste un interval de timp la IP Rezina s-a prezentat domnul Creciun Mihail cu Rusu Ilie pentru documentarea cazului. Fiindu-i propus testarea alcooscopică domnului Rusu Ilie, ultmul a refuzat de a trece testarea. El se afla vizavi de intrare și nu a văzut totul, dar a văzut că domnul Ilie avea un comportament neadecvat, înjura, numea cu cuvinte necenzurate. Doamna anchetatoare Zlatan Daniela tot a fost înjurată de el, unde a fost solicitat ajutor de la sectorul nr.1 de acordare a unui ajutor de a-l calma pe domnul

Ilie. A fost deteriorată masa și de la ușă a fost deteriorat un detaliu, domnul Ilie a aruncat și telefonul său personal în podea. Colaboratorii de poliție l-au mobilizat pe domnul Ilie la pământ, de a se calma ca să fie posibil de lucrat cu el. Rusu Ilie era în stare de ebrietate.

4.9. Respectiv, au mai fost prezentate următoarele mijloace de probă administrate în faza de urmărire penală și cercetate nemijlocit în ședința de judecată:

- *procesul-verbal de efectuare a testării alcoolscopice cu mijlocul tehnic omologat și verificat metrologic din 16.03.2025,* întocmit de inspectorul Creciun Mihail, potrivit căruia la data de 16.03.2025, aproximativ ora 10:00 min, fiindu-i propus lui Rusu Ilie Gheorghe, conducătorul mijlocului de transport de model Toyota Land Cruiser Prado cu n/î ”*****”, de a fi testat alcoolscopic, ultimul a refuzat categoric (vol.I, f.d.11);

- *procesul-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică (în caz de refuz/eschivare de la testare) din 16.03.2025,* întocmit de inspectorul Mihail Creciun, potrivit căruia Rusu Ilie fiind suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate i-a fost propus de a fi testat alcooscopic la ce cet. Rusu Ilie a refuzat categoric (vol.I, f.d.12);

- *procesul-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului din 16.03.2025,* potrivit căruia la 16.03.2025, orele 10:45 min., inspectorul Mihail Creciun, a efectuat înlăturarea de la conducerea automobilului de model Toyota Land Cruiser Prado cu n/î ”*****”, a cet. Rusu Ilie Gheorghe, ultimul fiind suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate (vol.I, f.d. 14);

- *procesul-verbal de ridicare din 17.03.2025,* potrivit căruia de la Creciun Mihail, ofițer al serviciului supraveghere transport și accidente rutiere a IP Rezina, a fost ridicate secvențe video cu privire la refuzul lui Rusu Ilie de a fi testat alcoolscopic la data de 16.03.2025 și două poze cu privire la parcarea neregulamentară a automobilului de model Toyota Land Cruiser Prado cu n/î ”*****”. Acestea au fost stocate pe un CD de model - DVD - RW de culoare sură combinat cu negru și orange cu inscripția ’’Omega” (vol. I, f.d. 44-45);

- *procesul-verbal de cercetare a obiectelor/documentelor din 31.03.2025,* potrivit căruia a fost cercetat un disc DVD-R ce conține secvențe video cu privire la refuzul bănuitului, Rusu Ilie de a fi testat alcoolscopic și două poze a automobilului de model ”Toyota Land Cruiser Prado” cu numărul de înmatriculare ***** și două imagini foto a automobilului de model ’’Toyota Land Cruiser Prado” cu numărul de înmatriculare ***** cu parcearea neregulamentară a acestuia (vol. I, f.d. 46-47);

- *procesul-verbal de ridicare din 20.03.2025,* potrivit căruia de la locuitorul or. Rezina, Dogoter Pavel, a fost ridicată secvență video cu privire la refuzul lui Rusu Ilie de a fi testat alcoolscopic la data de 16.03.2025 (vol. I, f.d. 52-53);

- *procesul-verbal de cercetare a obiectelor/documentelor din 24.03.2025,* potrivit căruia a fost cercetat un disc DVD-R ridicat de la Dogoter Pavel ce conține secvențe video cu privire la refuzul bănuitului, Rusu Ilie de a fi testat alcoolscopic (vol.I, f.d. 54-55);

- *procesul-verbal de ridicare din 20.03.2025,* potrivit căruia de la locuitorul or. Rezina, Rusu Victor, a fost ridicată secvență video cu privire la conducerea de către Rusu Ilie a automobilului de model ”Toyota Land Cruiser Prado” cu numărul de înmatriculare ***** (vol. I, f.d. 56-57);

-*procesul-verbal de cercetare a obiectelor/documentelor din 24.03.2025,* potrivit căruia a fost cercetat un disc DVD-R ridicat de la Rusu Victor ce conține secvențe video cu privire la conducerea de către Rusu Ilie a automobilului de model ’’Toyota Land Cruiser Prado” cu numărul de înmatriculare ***** (vol.I, f.d. 58-59);

- *procesul-verbal de ridicare din 20.03.2025,* potrivit căruia de la locuitorul or. Rezina, Colța Lilian, a fost ridicată secvență Aideo du privire la conducerea de către Rusu Ilie a automobilului de model ''Toyota Land Cruiser Prado" cu numărul de înmatriculare ***** (vol. I, f.d. 60-61);

- *procesului-verbal de cercetare a obiectelor/documentelor din 24.03.2025,* potrivit căruia a fost cercetat un disc DVD-R ridicat de la Colța Lilian ce conține secvențe video cu privire la conducerea de către Rusu Ilie a automobilului de model ''Toyota Land Cruiser Prado" cu numărul de înmatriculare ***** (vol. I, f.d. 62-63);

- *procesul-verbal de ridicare din 20.03.2025,* potrivit căruia de la locuitorul or. Rezina, Atamanenco Corina, a fost ridicată secvență video cu privire la conducerea de către Rusu Ilie a automobilului de model ''Toyota Land Cruiser Prado" cu numărul de înmatriculare ***** (vol. I, f.d. 64-65);

- *procesul-verbal de cercetare a obiectelor/documentelor din 24.03.2025*, potrivit căruia a fost cercetat un disc DVD-R ridicat de Atamanenco Corina ce conține secvențe video cu privire la conducerea de către Rusu Ilie a automobilului de model ''Toyota Land Cruiser Prado" cu numărul de înmatriculare ***** (vol. I, f.d. 66-68);

- *procesul-verbal de ridicare din 27.03.2025*, potrivit căruia de la șeful SCO a IP Rezina, Anatolie POPA, s-a ridicat un disc DVD-R ce conține șapte secvențe video cu privire la amenințarea cu moartea, cu vătămarea integrității corporale sau a sănătății, fie cu nimicirea bunurilor persoanei cu funcție de răspundere, în scopul sistării activității ei de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul lui Rusu Ilie, precum și aceeași amenințare împotriva persoanei care își îndeplinește datoria obștească (vol. I, f.d. 184);

- *procesul-verbal de cercetare a obiectelor din 28.03.2025*, potrivit căruia a fost cercetat un disc DVD-R ce conține secvențe video cu privire la amenințarea cu moartea, cu vătămarea integrității corporale sau a sănătății, fie cu nimicirea bunurilor persoanei cu funcție de răspundere, în scopul sistării activității ei de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul lui Rusu Ilie, precum și aceeași amenințare împotriva persoanei care își îndeplinește datoria obștească (vol. I, f.d. 185);

- *procesul-verbal de ridicare din 28.03.2025*, potrivit căruia de la OUP Daniela Zlatan, s-a ridicat un disc DVD-R ce conține două secvențe video cu privire la amenințarea cu moartea, cu vătămarea integrității corporale sau a sănătății a cet. Rusu Ilie; copia ordinului nr. 252 din 28.05.2024 și fișa postului nr. 39.4.4 al OUP Daniela Zlatan (vol.I, f.d.235-236);

- *procesul-verbal de examinare din 31.03.2025*, potrivit căruia a fost cercetat un disc DVD-R ridicat de la OUP Daniela Zlatan cu secvențele video cu privire la amenințarea cu moartea, cu vătămarea integrității corporale sau a sănătății a cet. Rusu Ilie; copia ordinului nr. 252 din 28.05.2024 și fișa postului nr. 39.4.4. (vol.I, f.d.237);

- *procesul-verbal de cercetare a obiectelor/documentelor din 31.03.2025*, potrivit căruia a fost cercetat copia ordinului nr. 252 din 28.05.2024 și fișa postului nr. 39.4.4 ridicate de la partea vătămată Daniela Zlatan (vol.I, f.d.245);

4.10. Documente, corpuri delicte:

- un disc DVD-RW de culoare sură combinat cu negru și orange cu inscripția ''Omega" secvențe video cu privire la refuzul lui Rusu Ilie de a fi testat alcoolscopic la data de 16.03.2025 și două poze cu privire la parcarea neregulamentară a automobilului de model Toyota Land Cruiser Prado cu n/î "*****", recunoscut în calitate de corp delict și anexat la materialele cauzei penale prin ordonanța din 31.03.2025 (vol. I, f.d. 48);

- un disc DVD-R ridicat de la Dogoter Pavel ce conține secvențe video cu privire la refuzul bănuitului, Rusu Ilie de a fi testat alcoolscopic, DVD-R ridicat de la Rusu Victor ce conține secvențe video cu privire la conducerea de către Rusu Ilie a automobilului de model ''Toyota Land Cruiser Prado" cu numărul de înmatriculare *****,

- un disc DVD-R ridicat de la Colța Lilian ce conține secvențe video cu privire la conducerea de către Rusu Ilie a automobilului de model ''Toyota Land Cruiser Prado" cu numărul de înmatriculare *****, DVD-R ridicat de Atamanenco Corina ce conține secvențe video cu privire la conducerea de către Rusu Ilie a automobilului de model ''Toyota Land Cruiser Prado" cu numărul de înmatriculare *****, recunoscute în calitate de corp delict și anexat la materialele Cauzei penale prin ordonanța din 24.03.2025.

- un disc DVD-R ce conține secvențe video cu privire la amenințarea de către Rusu Ilie cu moartea, cu vătămarea integrității corporale sau a sănătății a părților vătămate Daniela Zlatan și Catană Vasile, recunoscut în calitate de corp delict și anexat la materialele cauzei penale prin ordonanța din 31.03.2025(vol. I, f.d. 69);

- un disc DVD-R ce conține secvențe video cu privire la amenințarea de către Rusu Ilie cu moartea, cu vătămarea integrității corporale sau a sănătății a părții vătămate Daniela Zlatan și Catană Vasile, recunoscut în calitate de corp delict și anexat la materialele cauzei penale prin ordonanța din 31.03.2025 (vol. I, f.d.238),

- copia ordinului nr. 252 din 28.05.2024 și fișa postului nr. 39.4.4 ridicate de la partea vătămată Daniela Zlatan, recunoscute în calitate de mijloc material de probă prin ordonanța din 31.03.2025 (vol. I, f.d.245).

4.11. În cadrul cercetării judecătorești, de către partea apărării nu au mai fost prezentate şi cercetate alte mijloace de probă suplimentar celor prezentate de partea acuzării.

5. Analizând coroborat probele administrate în cursul cercetării judecătorești și în faza de urmărire penală, instanța reține următoarele:

1. Potrivit art. 50 din Codul penal, se consideră răspundere penală condamnarea publică, în numele legii, a faptelor infracţionale şi a persoanelor care le-au săvârşit, condamnare ce poate fi precedată de măsurile de constrângere prevăzute de lege.

Conform art. 51 din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

În conformitate cu dispozițiile art. 8 din Codul de procedură penală, precum şi cu cele ale art. 21 din Constituţia Republicii Moldova, orice cetăţean beneficiază de prezumţia de nevinovăţie, deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condiţiile prevăzute de lege.

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată; la pronunţarea unei decizii judecătoreşti de condamnare, prezumţia de nevinovăţie este răsturnată cu efecte *„erga omnes"*, iar soluţia magistraţilor trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăţie, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunţe o soluţie de achitare.

Potrivit art. 93 din Codul de procedură penală, probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: declaraţiile bănuitului, învinuitului, inculpatului şi etc.

În acest context prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

Prin urmare, fiind cercetate în conformitate cu art. 101 alin. (l) şi (2) din Codul de procedură penală în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicţii esenţiale şi semnificative între probele cu martori şi cele materiale.

Conform art. 384 din Codul de procedură penală, instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentinţa se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

În conformitate cu art. 8 alin. (3) în coroborare cu art. 389 din Codul de procedură penală, sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe exacte, cercetate de instanţa de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergenţele au fost lichidate şi apreciate corespunzător.

Astfel, instanţa conchide că în privința inculpatului Rusu Ilie Gheorghe a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

La fel, conform art. 6 alin. (3) al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, instanţa concretizează că inculpatului i s-a adus la cunoștință urmărirea penală atât *natura* și *cauza* acuzației, dar și probele pe care se fundamentează acuzația în materie penală, într-o manieră detaliată şi în termen legal, prin ordonanţa de recunoaştere în calitate de bănuit, prin ordonanţa de punere sub învinuire şi rechizitoriul întocmit.

Instanţa de judecată subliniază că şi-a bazat constatările sale pe probele verbale şi în scris prezentate, dar şi în analiza faptului dacă acuzările sunt bine justificate conform standardului de dovadă, care este acel al *„în afara dubiilor rezonabile”*, or astfel de dovadă poate rezulta din coexistenţa deducerilor suficient de puternice, clare şi concordante sau a similarelor prezumţiei de fapt necombătute; adiţional, poate fi luat în consideraţie comportamentul părţilor când sunt obţinute dovezile *(hotărârea Irlanda c. Regatului Unit din 18 ianuarie 1978, seria A nr. 25, p. 65, alin. 161)*.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenţie, în dreptul la un proces echitabil se atribuie şi necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum şi diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate *(cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007)*. La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților *(cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei)*.

În acest mod, analizând cumulul de probe anexate la dosar, declarațiile părților vătămate, a martorilor, cît și a materialelor cauzei, care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii, veridicităţii şi coroborării lor, instanța constată că faptele pentru care inculpatul a fost trimisă în judecată, există și au fost săvârșite anume de acesta cu vinovăţie, cu scop cupidant, corespunzător învinuirii aduse la caz.

5.2. Astfel, conform ordonanței de punere sub învinuire, dar şi potrivit rechizitoriului, acțiunile lui Rusu Ilie Gheorghe au fost încadrate juridic în baza art. 264[1] alin. (5) Cod penal, care la rândul său stabilește răspunderea penală pentru *refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică, săvîrşite de către o persoană care nu deține permis de conducere*, cît și în baza art. 349 alin. (1) Cod penal care la rândul său stabilește răspunderea penală pentru *amenințarea cu moartea, cu vătămarea integrităţii corporale sau a sănătăţii, săvârşită asupra unei persoane cu funcție de răspundere în scopul sistării activităţii ei de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care amenință*.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători. Instanţa de judecată relevă că în cauza *„Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993”*, CtEDO a statuat că „(...) o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiţie va fi îndeplinită atunci cînd individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală”.

Verificând respectarea condiţiilor prevăzute de Codul de procedură penală, în coraport cu declaraţiile martorilor şi cu cercetarea nemijlocită a restului mijloacelor de probă în şedinţă de judecată, administrate la urmărire penală, instanţa a constatat că a avut loc faptele prejudiciabile constatate, care au fost săvârşită de inculpat cu vinovăţie, acțiunile fiind încadrate în conformitate cu prevederile normelor din Codul penal al Republicii Moldova expuse *supra*, după semnele invocate *infra*.

5.3. Cu referire la ***temeiul juridic de atragere la răspundere penală***, instanţa concretizează că în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracţiunea este o faptă *(acţiune sau inacţiune)* prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăţie şi pasibilă de pedeapsă penală.

5.3.1. În speță, cu referire la componența de infracțiune, prevăzută de art.264[1] alin.(5) Cod penal, se impune a preciza, că atât conform jurisprudenței, cât și teoriei consacrate, *obiectul juridic special* al infracțiunii prevăzute la art.264[1] alin.(5) Cod penal, îl constituie securitatea circulaţiei şi exploatării mijlocului de transport ca parte componentă a securităţii şi ordinii publice, condiţionată de neadmiterea la circulaţia rutieră a persoanelor în stare de ebrietate alcoolică, săvârșit de către o persoană care nu deține permis de conducere.

Reieşind din ipoteza normei reglementate la art.264[1] alin.(5) Cod penal, componenţa de infracţiune se manifestă prin modalităţi alternative și sub aspectul prohibiției impuse conducătorilor mijloacelor de transport de a refuza, a se împotrivi sau a se eschiva de la testarea alcoolscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical.

Fiind analizat sub aspect doctrinar, refuzul sau eschivarea conducătorului mijlocului de transport faţă de care există temeiuri suficiente de a presupune că se află în stare de ebrietate neadmisibilă produsă de alcool, de la testarea alcoolscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical, presupune : 1) respingerea de către acesta a solicitării agentului constatator de a urma procedura testării alcoolscopice; 2) refuzul conducătorului mijlocului de transport de a se deplasa la instituţia medicală pentru a fi supus examinării medicale întru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei, precum şi 3) refuzul de a i se recolta probele biologice în cadrul acestui examen.

Latura obiectivă a infracţiunii analizate se exprimă în fapta prejudiciabilă concretizată, după caz, în acțiune sau inacțiune.

Fapta prejudiciabilă cunoaște trei modalități normative cu caracter alternativ, care în esență se reduc la respingerea expresă sau tăcită a efectuării testării alcoolscopice, a examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau a recoltării probelor biologice în cadrul acestui examen medical. Variază doar nuanțele în care se realizează această respingere : 1) refuzul presupune respingerea expresă; 2) împotrivirea implică respingerea expresă, însoțită de opunerea de rezistență nonviolentă; 3) eschivarea presupune respingerea tacită. În care anume modalitate din cele trei s-a realizat fapta prejudiciabilă, poate fi luat în considerație la individualizarea pedepsei.

Astfel, infracţiunea de care se învinuiește inculpatul Rusu Ilie Gheorghe este o infracţiune formală. Ea se consideră consumată din momentul săvîrșirii faptei prejudiciabile, în oarecare din modalitățile sale normative. Infracțiunea este prezentă chiar dacă, ulterior, pe baza altor probe, s-ar confirma că făptuitorul nu se afla în stare de ebrietate în momentul săvîrșirii infracțiunii.

Latura subiectivă se caracterizează prin intenție directă. Intenția inculpatului Rusu Ilie Gheorghe se demonstrează atât prin declarațiile martorilor, cât și din circumstanțele obiective, constatate prin mijloacele de probă administrate de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată. Astfel, acesta își dădea seama de caracterul prejudiciabil al faptei, însă indiferent de aceasta, a condus unitatea de transport în stare de ebrietate provocată de alcool, în lipsa deținerii unui permis de conducere, apoi la cererea colaboratorilor de poliție a refuzat testarea alcoolscopică .

Subiectul infracțiunii este persoana fizică responsabilă, care la momentul comiterii faptei avea împlinită vârsta de 16 ani, având calitatea specială de conducător al autovehiculului și care nu deține permis de conducere.

Aşadar, instanța de judecată consideră necesar ca Rusu Ilie Gheorghe să fie condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. **264[1] alin. (5) din Codul penal**, reieşind din considerentele enumerate *supra*, precum şi din totalitatea probelor examinate în faza urmăririi penale şi constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că inculpatul Rusu Ilie Gheorghe a comis infracţiunea cu vinovăţie.

În concluzie, în cadrul examinării circumstanţelor cazului şi probatoriului administrat, a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracţiunii în acţiunile lui Rusu Ilie Gheorghe şi nu au fost stabilite circumstanţe care să înlăture caracterul penal al faptei.

În condiţiile specificate, reieşind din circumstanţele faptice descrise în speţă şi motivele de drept invocate, de prevederile Regulamentului circulaţiei rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, de prevederile Regulamentul privind modul de testare alcoolscopică şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei, aprobat prin

Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009 şi de art. 264[1] din Codul penal, instanţa de judecată conchide că în acţiunile inculpatului Rusu Ilie Gheorghe sunt întrunite toate semnele şi elementele constitutive obligatorii ale componenţei de infracţiune prevăzute de art. 264[1] alin. (5) din Cod penal al RM – *„refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică, săvîrşite de către o persoană care nu deține permis de conducere”* şi prin urmare, se stabilește atât temeiul real, cât şi temeiul juridic pentru atragerea acestuia la răspundere penală.

5.3.2. ***Cu privire la învinuirea adusă conform art. 349 din Codul penal***, analizând întreg material probatoriu formează instanţei convingerea că, inculpatul Rusu Ilie Gheorghe a comis fapta de amenințare cu vătămarea integrității corporale sau a sănătății, nimicirea bunurilor persoanei cu funcție de răspundere, în scopul sistării activității ei de serviciu în legătură cu participarea acestei persoane la prevenirea ori curmarea unei infracțiuni sau a unei fapte antisociale, stare de fapt care a fost stabilită pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală şi cercetate nemijlocit în şedinţă de judecată.

Obiectul juridic principal al infracțiunii constatate îl constituie relațiile sociale cu privire la autoritatea de stat, sub a cărei egidă acționează persoanele cu funcție de răspundere și persoanele care își îndeplinesc datoria obștească. În mod evident, prin acțiunile inculpatului aceste relații sociale au fost afectate.

Obiectul juridic secundar al infracțiunii constatate îl constituie relațiile sociale cu privire la libertatea psihică (morală) a persoanei şi/sau integritatea patrimoniului.

Victima infracțiunii constatate îl reprezintă persoanele cu funcție de răspundere – ofițerul de urmărire penală a secției urmărire penală a Inspectoratului de Poliție Rezina Daniela Zlatan, cît și subofițerul superior al Serviciului de Patrulare a Secției Securitate Publică a IP Rezina, Catană Vasile, calitatea acestora fiind confirmată odată cu audierea acestora în calitate de martori atât la etapa de urmărire penală cât și nemijlocit în cadrul ședinței de judecată.

La rândul său, conform art. 123 alin. (1) din Codul penal, prin *„persoană cu funcţie de răspundere”* se înţelege persoana căreia, într-o întreprindere, instituţie, organizaţie de stat sau a administraţiei publice locale ori într-o subdiviziune a lor, i se acordă, permanent sau provizoriu, prin stipularea legii, prin numire, alegere sau în virtutea unei însărcinări, anumite drepturi şi obligaţii în vederea exercitării funcţiilor autorităţii publice sau a acţiunilor administrative de dispoziţie ori organizatorico-economice.

Conform art. 2 din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, prin *„funcţionar public cu statut special”* se înţelege persoana angajată în cadrul aparatului central al Ministerului Afacerilor Interne, în autorităţile administrative sau instituţiile din subordinea acestuia, care deţine grade speciale şi exercită sarcini ce țin de competenţa entităţii din care face parte, în conformitate cu legislaţia în vigoare.

Latura obiectivă a infracțiunii constă în acțiunea de amenințarea cu vătămarea integrității corporale sau a sănătății, nimicirea bunurilor persoanei cu funcție de răspundere, în scopul sistării activității ei de serviciu în legătură cu participarea acestei persoane la prevenirea ori curmarea unei infracțiuni sau a unei fapte antisociale.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1) din Codul penal, se caracterizează prin intenție directă, întrucât inculpatul Rusu Ilie Gheorghe își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile și le-a dorit în mod conștient și a acționat în vederea realizării acestor urmări și survenirii rezultatelor acestora, ce se

confirmă şi prin acţiunile sale, nu doar exprimări, adică prin deteriorarea mesei din incinta Inspectoratului de Poliție Rezina.

Concluzia privind conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei *(dolus ex re)*, adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate și a circumstanțelor de fapt și de drept analizate *supra* denotă prezența unei intenții directe la săvârșirea infracțiunii de către inculpatul Rusu Ilie Gheorghe.

Din punct de vedere al calităţii de *subiect* al infracţiunii, instanţa statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârşirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani, inculpatul Rusu Ilie Gheorghe, după cum reiese din extrasul din Registrul de Stat al Populaţiei, nu se află la evidenţa medicului narcolog sau psihiatru şi întrunește astfel condițiile subiectului pasibil de răspundere penală.

Respectiv, instanța denotă că prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părților vătămate, ale martorilor, în coroborare cu cele rezultate din acţiunile de urmărire penală efectuate, fiind apreciate din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității, veridicității și coroborării lor reciproce, inclusiv cu expunerile inculpatului, se constată că anume Rusu Ilie Gheorghe a săvârșit fapta incriminată, cu intenţie directă, or aceste probe au legătură cu cauza penală, influențează asupra soluționării cauzei penale și prin informațiile pe care le conțin, sânt necesare justei soluționări a acesteia.

Aşadar*,* instanța de judecată consideră necesar ca Rusu Ilie Gheorghe să fie condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de articolul **349 alin. (1)** din Codul penal – *„amenințarea cu moartea, cu vătămarea integrităţii corporale sau a sănătăţii, săvârşită asupra unei persoane cu funcţie de răspundere în scopul sistării activităţii ei de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care ameninţă”*, reieșind din considerentele enumerate *supra*, precum şi din totalitatea probelor administrare în faza urmăririi penale şi constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice în cadrul cercetării lor în ședință de judecată, care în ansamblu coroborează între ele, se completează reciproc, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că a fost comisă infracţiunea şi că a fost săvârşită cu vinovăţie sub formă de intenţie de inculpat.

Cu privire la individulizarea pedepsei.

6.1. De către acuzatorul de stat Ion Bernaz a fost solicitat recunoașterea inculpatului Rusu Ilie Gheorghe vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 264^1 alin. (5) din Codul penal și art. 349 alin. (1) din Codul penal, cu stabilirea următoarelor sancțiuni:

- pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264^1 alin. (5) din Codul penal, să-i fie stabilită o pedeapsă cu închisoare pe un termen de câte 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;
- pentru comiterea infracţiunilor prevăzute de art. 349 alin. (1) din Codul penal, să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de câte 1 an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, în baza art. 84 alin. (1) din Codul penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, solicită să-i fie stabilită lui Rusu Ilie Gheorghe o pedeapsă definitivă cu închisoare pe un termen de 3 ani și 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Apărătorul Tudor Banu, care acţionează în interesele inculpatului Rusu Ilie Gheorghe în dezbaterile judiciare a pledat pentru aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare în mărime de 2 ani și 4 luni, pedeapsa care a fost negociată cu inculpatul în momentul încheierii acordului de

recunoaștere a vinovăției, care însă a fost respins de instanța de judecată și din acel moment nu a mai avut posibilitatea de a discuta cu inculpatul.

6.2. Potrivit art.24 alin.(2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârşirii unei infracţiuni, instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracţiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operaţiunii de individualizare a acesteia.

La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanţa va avea în vedere dispoziţiile art. art. 7, 75 Cod penal, respectiv: modalitatea şi împrejurările în care a fost comisă infracţiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârşite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar şi circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art.61 alin.(1) şi (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

În concordanţă, instanţa consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca *„preţul”* pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptăţii, inclusiv prin prisma principiilor proporţionalităţii şi cel al echităţii lor.

Instanţa concluzionează că sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile

consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului, sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanţa de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate *(adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri)*, potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia".

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii şi trebuie avute în vedere în procesul de stabilire şi aplicare a pedepsei.

6.3. Privind gravitatea infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (5) din Codul penal săvârşită de către inculpat, instanţa, conform art.16 din Codul penal, atestă că infracţiunea, în funcţie de caracterul şi gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave.

Instanța de judecată reține că infracțiunea comisă de către inculpatul Rusu Ilie Gheorghe face parte din capitolul infracțiunilor în domeniul securităţii circulaţiei mijloacelor de transport pe drumurile publice, care atentează la una din valorile fundamentale – securitatea circulației și exploatării mijloacelor de transport, ca parte componentă a securității și ordinii publice, condiționată de neadmiterea la circulația rutieră a persoanelor în stare de ebrietate.

Privind gravitatea infracţiunilor prevăzute de art. 349 alin. (1) din Codul penal săvârșită de către inculpatul Rusu Ilie Gheorghe, instanța, conform art.16 din Codul penal, atestă că infracțiunea, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare comise din intenţie.

Instanța de judecată reține că infracțiunea comisă de către inculpatul Rusu Ilie Gheorghe face parte din capitolul infracțiunilor ce atentează la activitatea normală a autorităților publice, care atentează la valori importante - activitatea normală a autorităților publice, ca parte componentă a securității și ordinii publice, condiționată de neadmiterea sistării activității de serviciu, dar și neaplicarea violenței în privința persoanelor cu funcție de răspundere care își îndeplinesc datoria obștească.

Circumstanțe atenuante, prevăzute la art. 76 din Codul penal, instanța de judecată nu a reținut.

Circumstanțe agravante, prevăzută de art.77 Cod penal, instanța de judecată a reținut săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară.

Concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului Rusu Ilie Gheorghe de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal nu au fost stabilite.

În continuare, instanţa de judecată conchide că art. 264[1] alin. (5) din Codul penal stabileşte atât la data comiterii infracțiunii, cât şi în prezent o pedeapsă *cu amendă de la 2500 la 3000 de unităţi convenţionale sau cu închisoare de la 2 la 5 ani.* Iar art. 349 alin. (1) din Codul penal stabileşte atât la data comiterii infracțiunii, cât şi în prezent o pedeapsă o pedeapsă *cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de pînă la 180 de ore, sau cu închisoare de pînă la 2 ani.*

Pe cale de consecinţă, instanţa evidenţiază, că în procesul judiciar, procurorul a solicitat tragerea la răspundere penală prin aplicarea în privinţa inculpatului a unei pedepse sub forma închisorii, în privinţa căreia apărătorul nu a obiectat, solicitând la fel aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare.

În acest mod, reieșind din opiniile participanților la proces, a materialelor dosarului penal, având în vedere personalitatea inculpatului și anume la locul de trai se caracterizează negativ (f.d.74), nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru (f.d.76-77), anterior a fost atras la răspundere penal de mai multe ori, inclusiv pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] din Codul penal (f.d.78-118), precum și a fost atras la răspundere contravențional de 4 ori și nici o sancțiune nu a fost executată (f.d.119) și din cele nominalizate *supra*, instanța consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni de către condamnat este aplicarea unei pedepse sub forma închisorii, care este una echitabilă în raport cu infracțiunile săvârșite și în același timp nu va genera sentimente de nedreptate, dar va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

Totodată, instanţa reţine faptul că utilizarea unei pedepse privative de libertate, nu va crea inculpatului repercusiuni psiho-emoționale, ultimul neavând probleme de sănătate, care ar împiedica executarea pedepsei cu închisoare, dar şi va fi asigurată o probabilitate mai înaltă de adoptare a unui comportament mai puţin riscant şi nedelincvenţial în viitor atât pentru el, cât şi pentru terţe persoane, având în vedere că s-a incriminat comiterea unor infracțiuni mai puțin grave.

Mai mult cu atît, urmează a fi reținut că încălcarea regulilor de securitatea circulației și exploatării mijloacelor de transport de către inculpat a devenit o îndeletnicire, ultimul nu a a atras concluziile necesare ca urmare a recunoașterii vinovăției prin sentințele Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 10.06.2020, 30.12.2020 și din 16.06.2022.

Astfel, reieşind din cele menţionate *supra*, instanţa va aplica în privinţa inculpatului Negara Iurii pentru săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (5) din Codul penal, o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 3 ani, iar pentru săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 349 alin. (1) din Codul penal, o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 1 an.

Totodată, în baza art. 84 alin. (1) din Codul penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, instanţa îi va stabili lui Rusu Ilie Gheorghe o pedeapsă definitivă cu închisoare pe un termen de 3 ani și 6 luni.

În acelaşi timp, în ce privește aprecierea tipului penitenciarului pentru executarea pedepsei, instanța de judecată în cazul condamnării inculpatului, în conformitate cu prevederile art. 72 alin. (3) din Codul penal, dispune pentru Negara Iurii Fiodor, executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Concomitent, reieşind din faptul condamnării inculpatului la o pedeapsă cu închisoare, termenul de executare a acesteia, pentru inculpatul Rusu Ilie Gheorghe se va calcula din momentul reținerii sale, cu includerea în acest termen a perioadei în care inculpatul s-a aflat în stare de reținere din 16 martie 2025 pînă la 18 martie 2025.

Cu privire la măsura preventivă.

7. În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) şi art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanţa urmează să se expună în privinţa măsurii preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinţei, instanţa statuează că în privința inculpatului Rusu Ilie Gheorghe este aplicată o măsura preventivă –arestarea preventivă pe un termen de 30 zile.

În acest context, instanţa relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanţa, din oficiu sau la cererea părţilor şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

Instanţa constată că potrivit art. 175 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, constituie măsuri preventive măsurile cu caracter de constrângere orientate în scopul asigurării de către instanţă a executării sentinţei.

În conformitate cu prevederile art.176 din Codul de procedură penală, măsurile preventive pot fi aplicate de către procuror, din oficiu ori la propunerea organului de urmărire penală, sau, după caz, de către instanța de judecată numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile, susținute prin probe, de a presupune că bănuitul, învinuitul, inculpatul ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală sau de instanță, să exercite presiune asupra martorilor, să nimicească sau să deterioreze mijloacele de probă sau să împiedice într-un alt mod stabilirea adevărului în procesul penal, să săvîrşească alte infracțiuni ori că punerea în libertate a acestuia va cauza dezordine publică.

Reieşind din conţinutul art. 185 alin. (1) din Codul de procedură penală, arestarea preventivă constă în deţinerea inculpatului în stare de arest în locurile şi în condiţiile prevăzute de lege, iar arestarea preventivă constituie o măsură excepțională și se dispune doar atunci cînd se demonstrează că alte măsuri nu sînt suficiente pentru a înlătura riscurile care justifică aplicarea arestării.

În continuare, instanţa consideră la moment imposibilă aplicarea faţă de inculpatul Rusu Ilie Gheorghe a unei măsuri preventive mai blânde decât arestul preventiv, pentru a exclude posibilitatea de a fi prejudiciat cursul normal al executării sentinţei, constatând prezenţa circumstanţelor excepţionale, care determină necesitatea menţinerii măsurii preventive respective, existând riscul real ca inculpatul să se eschiveze de la executarea pedepsei, având în vedere stabilirea unor pedepse sub formă de închisoare.

Instanţa de judecată reţine că, în cazul dat, aplicând măsura preventivă sub formă de arest până la rămânerea definitivă a sentinţei, nu mai este încălcat dreptul lui Rusu Ilie Gheorghe la libertate şi siguranţă, prevăzut de art. 5 CEDO, iar privarea de libertate a ultimei este justificată, întemeiată şi necesară într-o societate democratică şi urmăreşte un scop legal, deoarece are ca scop împiedicarea acesteia de a se ascunde de organele de drept şi să comită alte infracţiuni, fiind astfel respectat principiul proporţionalităţii între dreptul acuzatului la libertate, garantat de lege şi necesitatea aplicării faţă de el a arestului preventiv.

În aceste circumstanţe, instanţa consideră, că este o necesitate absolută de a menține măsura preventivă - arestul faţă de inculpatul Rusu Ilie Gheorghe, deoarece doar această măsură preventivă este reală şi efectivă în cazul dat şi va asigura comportamentul respectiv al acesteia pentru executarea sentinţei emise.

Din aceleaşi considerente, instanţa statuează că până când sentinţa va deveni definitivă, se vor menţine în privinţa inculpatului Rusu Ilie Gheorghe măsurile privind anunţarea lui în căutare, stabilite prin încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 19.12.2025, în temeiul căreia a fost iniţiat dosarul de căutare nr. 2025280185.

Cu privire la corpurile delicte.

8. Cu referire la prevederile art. 161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte.

La caz, instanța de judecată reține că prin ordonanța ofițerului de urmărire penală din 31.03.2025, a fost recunoscut în calitate de corp delict un disc DVD-RW de culoare sură combinat cu negru și orange cu inscripția ''Omega", trei discuri DVD-R (vol. I, f.d. 48, 69, 238).

La fel, prin ordonanța ofițerului de urmărire penală din 31.03.2025, a fost recunoscut în calitate de mijloc material de probă copia ordinului nr. 252 din 28.05.2024 și fișa postului nr. 39.4.4 ridicate de la partea vătămată Daniela Zlatan (vol. I, f.d.245).

Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală documentele care constituie corpuri delicte rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate, iar din conținutul prevederilor art. 157 alin. (1) din Codul de procedură penală denotă că constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adeverite circumstanțe care au importanță pentru cauză.

Subsecvent, art. 157 alin. (2) din Codul de procedură penală stipulează că documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sunt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

Elucidând cele expuse supra, se concluzionează că, un disc DVD-RW de culoare sură combinat cu negru și orange cu inscripția ''Omega", trei discuri DVD-R , copia ordinului nr. 252 din 28.05.2024 și fișa postului nr. 39.4.4 ridicate de la partea vătămată Daniela Zlatan, recunoscute în calitate de corpuri delicte, urmează să se păstreze în original, păstrarea cărora este permisă de norma de drept și necesară reieșind din circumstanțele de fapt și drept depistate în cadrul ședinței de judecată, reprezintă probe pertinente care au fost administrate legal şi nu a fost solicitată restituirea acestora de persoane interesate.

Astfel în urma celor expuse, în temeiul art. 162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța de judecată concluzionează că corpul delict descris supra, urmează să rămână la materialele cauzei penale pe toată perioada păstrării sale.

9. Astfel, în baza materialelor cauzei penale şi a probelor cercetate în ședința instanței de judecată, în conformitate cu prevederile articolelor 70, 72 și 84 din Codul penal, 162, 221, 321, 329, 340, 384-389, 392-395 și 397 din Codul de procedură penală, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se recunoaşte vinovat Rusu Ilie Gheorghe în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (5) Cod penal, se condamnă și i se stabileşte o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Se recunoaşte vinovat Rusu Ilie Gheorghe în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 349 alin. (1) Cod penal, se condamnă și i se stabileşte o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 1 (unu) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) din Codul penal, pentru concurs de infracţiuni, prin cumul parţial al pedepselor aplicate prin prezenta sentinţă, se aplică Rusu Ilie Gheorghe o pedeapsă definitivă cu închisoare pe un termen de 3 (trei) ani și 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul de executare a pedepsei se calculează din momentul reţinerii persoanei, cu includerea în acest termen a perioadei deţinerii lui Rusu Ilie Gheorghe în stare de reținere de la data de 16 martie 2025 pînă la 18 martie 2025.

Măsura preventivă - arestul preventiv, aplicat în privinţa lui Rusu Ilie Gheorghe, se menţine pînă la intrarea sentinţei în vigoare.

Corpul delict - un disc DVD-RW de culoare sură combinat cu negru și orange cu inscripția ’’Omega”, trei discuri DVD-R , copia ordinului nr. 252 din 28.05.2024 și fișa postului nr. 39.4.4 ridicate de la partea vătămată Daniela Zlatan, după intrarea sentinței în vigoare, urmează a fi păstrate la materialele dosarului.

Sentinţa este cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Nord în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Rezina, din momentul pronunțării integrale a acesteia.

Preşedintele şedinţei,
judecător **/semnătura/** **Eugeniu Russ**

Copia corespunde originalului,
Judecător **Eugeniu Russ**